

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 91 ff.).

Sagen sattes til Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Kvist: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 7 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning

vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Æneste Behandling af Forslag til Lov om Forfatterret og Kunstnerret.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 69 ff.).

Intet Ændringsforslag var stillet.

Sagen sattes til Forhandling.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Grunden til, at dette Lovforslag vender tilbage her til Tinget, er en lille Ændring, der er optaget i Lovforslagets § 18, gaaende ud paa, at blandt de Ting, som skulle medføre Strafansvar, ogsaa er medtaget uretmæssig offentlig Oplæsning. Det vil erindres, at det blev vedtaget her i Salen, at Oplæsningen skulde være strafbar, saa vidt som vedkommende Forfatter havde forbudt Oplæsningen af sine Bøger. Principspørgsmaalet er altsaa i sin Orden, men det er en Forglemmelse, at vedkommende Ting ikke nævntes i Lovforslagets § 18, og det er jeg bleven opmærksom paa. Det skyldes derfor mig, at det er blevet indført i Lovforslaget oppe i det andet Ting. Jeg anmoder nu dette høje Ting om at vedtage dette Lovforslag uforandret, saaledes som det foreligger, thi det er jo

en Selvfølge, at den Forglemmelse, som der saaledes er raadet Bod paa, kunde man ikke undlade at raade Bod paa, for at der ikke skulde findes et saadant Hul i Lovforslaget, naar det gik fra Rigsdagen.

Holm: Det er ganske rigtigt, som den højtærede Minister sagde, at Forslaget kun er blevet forandret paa et enkelt Punkt, og at det har været en naturlig Forandring, for saa vidt som der, naar Oplæsning under visse Forhold var forbudt, ogsaa maatte være en Straffebestemmelse for dem, der overtraadte Forbudet. Jeg har derfor ikke noget at indvende imod, at denne Straffebestemmelse er indkommen, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at Straffen i dette Tilfælde er meget haard, idet nemlig den *mindste* Bøde, man kan faa for at oplæse et Værk, hvis Forfatter har forbudt dets Oplæsning, er 50 Kr. Det er maaske en for stor Straf for en Forseelse af denne Art. Imidlertid har jeg kun taget Ordet for at bidrage mit til, at Folk kunne blive opmærksomme paa dette Forhold og blive forsigtige. Det vilde jo være højst uheldigt, om man, uden at tænke videre derover, skulde komme til at ifalde saa store Bøder ved Oplæsning af et eller andet Værk. Efter § 1 er Oplæsning jo kun forbudt i de Tilfælde, hvor Forfatteren paa Titelbladet eller foran Værket har forbudt det, og ikke i andre Tilfælde. Nu gaar jeg ud fra — og jeg vil gerne høre den højtærede Ministers Mening derom — at en Forfatter ikke i ny Udgaver kan forbyde Oplæsning af Ting, der have staaet i ældre Udgaver af hans Værk, og som det altsaa er tilladeligt at oplæse efter disse. Naar det oplæses efter en Udgave af et Skrift, hvor Oplæsning ikke er forbudt paa Titelbladet, antager jeg ikke, det kan falde ind under det strafbare. Men der er jo ogsaa et andet Forhold, som jævnlig kommer frem, og det er det, at en Forfatter først offentliggør Smaating, der kunne egne sig udmærket til Oplæsning, i et Blad eller et Tidsskrift, og siden samler dem i en Bog. Der vilde jeg ogsaa finde det ganske naturligt, om en Mand, som i god Tro oplæste et Stykke, der i sin Tid var fremkommet i en Avis eller i et Tidsskrift, og som han maaske havde skrevet af til Brug ved en eller anden Lejlighed, blev idømt en Bøde af 50 Kr., fordi det nu fandtes i en Bog af vedkommende Forfatter, hvor han paa Titelbladet havde forbudt Oplæsning. Jeg gaar ud fra, at naar Oplæsning ikke er forbudt i vedkommende